herpy

GRODOR

Osteopilus septentrionalis

Osteopilus septentrionalis är en stor, härdig lövgroda från Kuba, Bahamas och Caymanöarna. Honorna blir upp till 13 cm, huden kan skifta färg efter omgivningen, och de långa tårna med stora häftskivor gör den till en skicklig klättrare. Den är lätt att hålla, men högljudd, glupsk och har ett hudsekret som kan irritera ögon och slemhinnor.

Familj: Hylidae Engelska: Cuban Treefrog Publicerad 16 november 2026 **Mild hudgift**

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**5-13 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**5-13 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Torrskog, regnskog och våtmark**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Nybörjare**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**24-29 °C**
Temperatur, natt	**18-22 °C**
Luftfuktighet	**60-90 %**
Vatten	**Vattenskål** djup 2-3 cm
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Könsmogen	**4-8 mån.**
Ägg per läggning	**75-1 000**
Kläckning	**1-2 dagar**
Larvtid	**21-30 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och andra grodyngel**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Osteopilus septentrionalis är en av de största lövgrodorna i Karibien. Vuxna grodor är 5-13 cm från nos till kloak, och honorna är tydligt större än hanarna. Hanarna blir vanligtvis 5-8 cm, medan honorna kan nå 12-13 cm. Grodan växer hela livet, så en gammal hona kan bli mycket kraftig.

Färgen varierar: grå, brun eller gulgrön med oregelbundna fläckar, och unga djur är ofta grönare än gamla. Grodan kan ändra både färg och teckning så att den passar underlaget. Huden är grov och vårtig, och huden på huvudet är fastvuxen vid skallen, vilket minskar avdunstningen. Lårens insida är klargul och blinkar fram när grodan hoppar. Tårna slutar i stora häftskivor. Hanarna får en mörk parningsknöl på tummen under lekperioden.

Hudsekretet är viktigt att känna till. Det kan ge en brännande känsla i ögon och slemhinnor och utlösa allergiska eller astmatiska reaktioner, och arten lämpar sig därför dåligt för barn. Sekretet bildas av grodans egen hud och inte av födan, så uppfödda djur har det också; det finns ingen dokumentation för att det försvinner i fångenskap. Tvätta händerna före och efter kontakt, och rör aldrig vid ansiktet. Sekretet är också skadligt för andra amfibier och kräldjur, så händerna ska tvättas innan man rör vid andra djur.

Temperamentet är skyggt på dagen och glupskt på natten. *O. septentrionalis* äter allt den kan få ner, även mindre grodor av den egna arten. Arten beskrevs som *Hyla septentrionalis* 1841 och flyttades till släktet *Osteopilus* 1974.

Utbredning och livsmiljö

Osteopilus septentrionalis är ursprungligen hemmahörande på Kuba, Bahamas och Caymanöarna. Den har införts till Puerto Rico, Jungfruöarna, Anguilla, Guadeloupe, Turks- och Caicosöarna, Costa Rica och framför allt södra Florida, dit den ofta kom med skeppsgods och senare som fripassagerare i krukväxter, på båtar och på fordon. Om beståndet på Key West i Florida är ursprungligt är omdiskuterat. De införda bestånden har lett till en nedgång för de inhemska lövgrodorna, och arten betraktas som invasiv på många håll. Därför får en groda aldrig släppas ut i naturen.

> **Naturlig utbredning:** Kuba, Bahamas och Caymanöarna.

LIVSMILJÖ

Osteopilus septentrionalis lever från kustnära snår och mangrove till skog, sumpmarker, jordbruksmark och städer och finns ofta i torra miljöer. Den har noterats upp till ca 1.100 m över havet. Dagen tillbringar grodan gömd i bladhål, under bark, i rör eller i krukväxter, och på natten jagar den från träd och buskar, ofta nära dammar, regntunnor och lampor som lockar insekter. Den gillar skugga och fukt, men klarar sig också under torra perioder genom att söka skydd.

Temperaturen i lekområdet ligger många månader om året över 25 °C. Under ca 10 °C går grodan i dvala. Lekaktiviteten är som störst under regntiden från maj till oktober, då stora grupper tågar mot tillfälliga vattensamlingar efter kraftigt regn. Yngel förekommer dock året runt. Grodan tål bräckt vatten, vilket har hjälpt den att sprida sig mellan öarna.

Läs mer: Vintervila och årstider

Skötsel

TERRARIET

Ett terrarium på 45 × 45 × 60 cm är minimum för 2 vuxna *Osteopilus septentrionalis*. Grodan är aktiv och klättrar mycket, så höjden betyder mer än golvytan, och större är bättre, särskilt för flera djur. För en grupp på 4 eller fler bör terrariet vara minst 60 × 45 × 60 cm. Glas ger bäst fukt och ventilation, och locket måste sluta tätt, eftersom grodan är en skicklig rymmare.

Bottnen ska hålla kvar fukt utan att bli lerig: kokosjord, sphagnum eller barkflis över ett dräneringslager. Fyll terrariet med grenar, kork och robusta växter som guldranka, bromelior och *Philodendron*, så att det finns många utkikspunkter och gömslen på olika höjder. Grodan sover på dagen, så den ska ha minst två gömslen som inte ligger i fullt ljus. Ventilationen ska vara tillräcklig för att glaset inte ska vara immigt hela dagen.

Unga grodor kan växa upp i ett mindre terrarium, men måste flyttas till det stora när de växer. Sätt bara ihop djur av ungefär samma storlek, eftersom stora grodor äter små. Rengör glaset och skålen regelbundet, och ta bort spillning och död växtmaterial innan det blir mögligt.

Läs mer: Terrarieuppbyggnad och bioaktiv botten

TEMPERATUR

På dagen hålls *Osteopilus septentrionalis* vid 24-29 °C med en svag gradient, så att grodan kan välja ett varmare eller svalare ställe. Den tål stora svängningar, men ihållande värme över ca 30 °C ger stress och uttorkning. På natten ska temperaturen sjunka till 18-22 °C. Nattemperaturen bör inte understiga 18 °C.

En värmematta på terrariets sida med termostat ger mild, jämn värme och torkar inte ut luften. Keramiska värmeelement torkar ut luften mycket och används bara med stor försiktighet. Mät temperaturen både högst upp och längst ner i terrariet. Vintervila är inte dokumenterad som nödvändig.

Läs mer: Värme och temperatur

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten ska ligga på 60-90 % med en tydlig rytm. Basfuktigheten kan vara ca 60 %, och spruta kraftigt med avklorerat vatten eller osmosvatten minst en gång dagligen, helst på kvällen, så att den stiger till 80-90 %. Är ventilationen riklig kan det behövas sprutning två gånger. Botten och växterna måste hinna torka upp lite mellan sprutningarna, annars sprider sig mögel och bakterier.

En hygrometer på mellanhöjd visar om rytmen håller. En fuktig botten och en stor vattenskål hjälper, men luftcirkulationen måste vara god. Torr och matt hud betyder att fuktigheten måste upp. Blir den slemmig och fläckig är det för blött och för lite luft.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

Ställ fram en stor, låg vattenskål där *Osteopilus septentrionalis* kan sitta med det mesta av kroppen under vatten, 2-3 cm djup, så att grodan kan ta sig upp utan att kämpa. Grodan badar ofta på natten och använder skålen som toalett, så vattnet ska bytas dagligen och skålen tvättas med varmt vatten utan tvål varje vecka. Använd avklorerat kranvatten eller osmosvatten med tillsatta mineraler. Klor och kloramin måste vara borttagna, eftersom grodans hud tar upp ämnen ur vattnet. Vattnet ska ha samma temperatur som luften, och det ska inte användas rengöringsmedel som kan lämna en rest i skålen. Ett filter behövs inte.

LJUS OCH UVB

Det finns ingen dokumentation för att *Osteopilus septentrionalis* behöver UVB, men svagt UVB ger en tydlig dygnsrytm och kan främja aptit och aktivitet. Det är därför valfritt. Välj i så fall en svag källa, Ferguson-zon 1 och UV-index 1-2, med tät grönska så att grodan kan dra sig undan i skuggan. Tänd ljuset 10-12 timmar om dagen och släck det på natten så att grodan får en jämn rytm. Ljus för växter innehåller inget UVB, och lampor kan torka ut luften, så de ska hållas utom räckhåll för grodan.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Osteopilus septentrionalis är ett glupskt rovdjur som äter allt av lämplig storlek. Ge varierade insekter: syrsor, gräshoppor, kackerlackor, bananflugor, mjöl- och vaxmaskar, silkesmaskar och små daggmaskar. Foderdjuren får vara högst lika breda som avståndet mellan grodans ögon. Nakna musungar kan ges som sällsynt godbit, men grodan blir lätt fet.

Unga grodor matas varje dag, och vuxna 2-3 gånger i veckan med ett lämpligt antal foderdjur som grodan äter på 15-20 minuter. En överfödd groda kan få så stora fettlager att de täcker ögonen. Pudra födan med kalk utan D3 vid de flesta utfodringarna och med ett multivitamin en gång i veckan. Ett överskott av kalk och vitaminer kan skada njurarna, så håll dig till de nämnda mängderna och pudra vuxna djur mer sällan än ungdjur. Foderdjuren ska själva vara välfödda innan de ges till grodan.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Osteopilus septentrionalis är en nattaktiv och skygg groda som sover i ett gömställe på dagen. Hanarna ropar högt på natten med ett skorrande, skällande läte som hörs långt och liknar en liten hund. Det är ett gott skäl att inte ha terrariet i sovrummet. Håller man bara honor eller en enda groda blir det mindre oväsen.

Grodorna kan hållas enskilt eller i en liten grupp av ungefär lika stora djur, men de är kannibaler, så stora grodor äter små. Ge gott om gömslen och utkikspunkter. Grodan bör inte hanteras, eftersom huden är känslig och sekretet kan besvära händer och ögon. Måste den flyttas, fånga den i en ren plastbehållare med fuktig botten. Vildfångade djur är stressade och kan bära på parasiter, så uppfödda djur är att föredra.

Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna är tydligt större än hanarna, och det är det enklaste sättet att känna igen könet. Hanarna har dessutom en mörk parningsknöl på tummen under lekperioden och en ljudsäck under hakan som veckas ut när de ropar. Hanarna blir könsmogna efter ca 4 månader och honorna efter ca 8 månader. Honorna växer alltså snabbare, men mognar senare.

Siffrorna är genomsnitt och kommer från vilda bestånd.

PARNING

Lekaktiviteten utlöses av värme, hög luftfuktighet och kraftigt regn. I naturen ropar hanarna i kör vid tillfälliga vattensamlingar efter regn, och parningen sker utan fast partnerval. Hanen greppar honan bakom frambenen (amplexus), och äggen befruktas utanför kroppen. I fångenskap kan man efterlikna regntiden med en period av daglig, kraftig överbegjutning och temperaturer omkring 27 °C. Använd ett separat avelsterrarium eller akvarium med vatten, eftersom äggen måste läggas i vatten.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger äggen i vatten, där de flyter som en tunn hinna på ytan. En kull är på 75-1.000 ägg, och stora honor lägger fler. Äggen överlever bara vid vattentemperaturer över ca 27 °C. Det finns ingen yngelvård, och vuxna grodor äter gärna ägg och grodyngel, så de bör inte vara kvar i yngelvattnet.

Grodynglen äter alger och kan vara kannibaler mot varandra och i sällsynta fall mot nyss förvandlade ungdjur. Ge dem växter, algbelagda stenar och inte alltför tät besättning, och mata dem med fintrivna grönsaker, alger och fiskfoder. Vattnet ska hållas rent med ett filter och dagligt partiellt vattenbyte, eftersom grodynglen är känsliga för kvävföreningar. Hög temperatur ger snabb tillväxt: över 35 °C tar utvecklingen ca 3 veckor, och under 29 °C ca en månad.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

METAMORFOS

Äggen kläcks efter ca 24-32 timmar, alltså 1-2 dagar. Grodynglen genomgår metamorfos på ca 21-30 dagar vid de nämnda temperaturerna, och svalare vatten förlänger perioden. När frambenen kommer fram slutar de att äta, och de måste ha lätt tillgång till land: sänk vattenståndet till några få centimeter, lägg dit flytande växter eller bark, och ordna en fuktig, ljum plats intill. De nyss förvandlade ungdjuren ska flyttas från grodynglens vatten så att de inte drunknar eller blir uppätna.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyss förvandlade ungdjuren är 14-17 mm och grönare än de vuxna. Håll dem i ett litet, fuktigt terrarium med botten av fuktig kokos, små växter och ett lågt vattenfat. Ge bananflugor och små syrsor varje dag, pudrade med kalk och vitaminer. De växer snabbt och äter gärna varandra, så sortera efter storlek redan efter några veckor. Ungdjuren flyttas till ett större terrarium när de vuxit ur det lilla.

Hälsa och vanliga misstag

Osteopilus septentrionalis är härdig, och de flesta problem beror på för mycket fett, dålig hygien eller fel foder. De typiska felen är:

- Fetma och överutfodring. Grodan får fettvalkar över ögonen och blir slö. Ge färre foderdjur och variera födan.
- Brist på kalk och D3 hos ungdjur, som ger mjuka ben och darrningar, eller för mycket kalk och vitaminer, som kan skada njurarna.
- Bakterie- och svampinfektioner i huden och röd hud på buken vid ständigt blöt och smutsig botten eller dålig luftcirkulation. Grodan måste ha ett rent terrarium.
- Parasiter, särskilt hos vildfångade djur. Tecken är avmagring trots god aptit och slemmig avföring.
- Hudskador efter felaktig hantering eller bett från andra grodor.

Sök veterinär med kunskap om amfibier om grodan inte vill äta på mer än ett par veckor, om huden är röd eller har sår, eller om den sitter på botten och inte reagerar.

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.